

veliko koristi za vso državo. — Pravi se, da je Bolgarija sklenila zvezo z Avstrijo in sicer za vsak slučaj, da le ostane ona pri tem neodvisna. Glasu ni prav verjeti. — V Beligrad, glavno mesto Srbije, se je povrnil ruski poslanik Perzijani. Mož je sila vesel, da je pri volitvah sedanja vlada zmagala in to skorej na vseh voliščih. No za Rusijo iz teh pač ne bode preveč koristi. — Kakor se poroča, ruski carevič ne pride več to leto v Turčijo; zakaj da ne, to se ne naznani, najbrž se je tam doli jim zmešala štrinja. — V Afriki in sicer v Maroku je vzbuhnila ustaja, toda kakor kaže, bode je k malu konec, kajti vojaki sultana so upornike že do dobra naklestili ter so jih veliko vjeli. — Med malima republikama v južni Ameriki, Guatemala in San Salvador, unela se je na novo vojska; mir je trajal med njima po takem le par tednov. Boj med njima je prava neumščina.

Za poduk in kratek čas.

Iz Slovenije do Adrije.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Nebo nad svetnikom nosili so štirje plemiči iz najzlahtnejših rodbin. Za temi so sledili plemiči, civilne in vojne oblasti vsa vojska in brezbrojno množstvo ljudstva, ki je bilo iz cele Dalmacije in sosednih dežel skupaj navrelo. Razumeje se, da je bilo celo mesto v praznični obleki, ulice s cveticami, zastavami in preprogami ozaljšane, vsa pota s cveticami nastlana. Po vsem mestu se je razlegalo navdušeno prepevanje slavošpevov, zvonjenje zvonov, sviranje godbe in gromenje topov. Dospelši v cerkvo sv. Štefana, kojekdaj so v večno uspomeno tedaj ime sv. Simeona pridjeli, položili so mašniki sv. truplo v srebrno krsto, kojo nadvladika sam zapečati, in v njej se še dan danes nahaja. Mestni naddijakon pojasnjeval je v nadušenem in taki slovesnosti pristojnem hrvatskem govoru, zbranej množici vršečo se slovesnost. Na to služi se velika sv. maša, se ve, posebno slovesno, med kojo so dospeli odposlanci mesta Šibenika z dragoceno svetilnico, da jo v imenu mesta poklonijo svetniku in koja se še dan danes tam vidi. Cela slovesnost pa še ni bila s tem končana, temveč se je raztezala skoz celo osmino, rakev je ostala odprta celi čas, da si lahko vsak ogleda svetnika in skoz celi teden brale so se sv. maše na njegovem oltarji od ranega jutra do poludne. Spomin tega sijajnega prenosa sv. Simeona v sedanjo cerkvo obhaja se po napravi nadvladike Garzadori-ja vsako leto dne 16. velikega travna.

Na opisani način vršil se je zadnji in najslavnejši prenos našega svetnika, kajti, ko

se je l. 1280 čudožno v Zadar donesel, položili so ga v cerkvo sv. Marije, l. 1570 v kapelo sv. Roka, koje pa dandanes ni več, in l. 1632 v cerkvo sv. Štefana ali v sedanjo Simeonovo.

Čudeži.

Največji čudež je pač sv. truplo samo ob sebi, kajti pri vseh različnih in mnogih nezgodah, kojim je v teku stoletij podvrženo bilo, so ipak vsi udje skoz devetnajststo let celi ostali. Ako se pomisli, da se je telo najprej v Jeruzalemu v grob zakopalo, iz groba najbrž v kako cerkvo preneslo, od koder se je po dolgem potu na ladijo spravilo, na kojoj je po več tednov trajajočem in viharu-m morskem potovanju v Zadar priplulo, tu zakopano ter izkopano, kakor tudi večkrat iz ene krste v drugo predjano in iz ene cerkve v drugo preneseno bilo, in da je pri vsem tem celo in neoškodovano ostalo, mora se pač nehoté priznati, da je to veliki čudež, toraj delo vseмогоčnega Boga, ki je hotel, da telo njegovega slavnega služavnika in preroka ostane celo, da gledajo še pozni rodovi tistega, ki je Njegovega edinorojenega Sina s svojimi rokami objemal ter brezmadežno mu mater in reditelja blagoslavljal. Nemogoče je skoro tedaj te slavne relikvije vrednosti preceniti, celi krščanski svet starejše nima od nje. (Dalje prih.)

Smešnica 42. Kmet pride iz nove oštarije in sreča ga sosed. Brž ga vpraša, kako da je kaj vino v njej. „Oj“, odvrne mu pivec, „sedaj še ne vem. Tri litre pa sem ga izpil in sedaj grem spat; jutri ti torej že lahko povem, kako da je vino“.

Razne stvari.

(Dež. zbor.) V torek, dne 14. oktobra se je sešel dež. zbor v Gradci in so naš mil. knezoškof imeli v tem sv. mešo za-nj v kapeli dež. hiše. Zatem pa je bilo zborovanje, kakor je že pri dež. zbora v navadi.

(Volitva.) Krajni šolski svet v Zrečah izvolil si je dne 12. t. m. g. Valentina Rušnika kot načelnika že tretjokrat in g. Petra Dobnika, kot namestnika. Oba gospoda, sta vrla značajna narodnjaka.

(Železnica.) Včeraj, dne 15. oktobra so slovesno izročili novo železnico iz Radgone v Ljutomer v vsakdanjo porabo. Trgovinski minister marquis Bacquehem, c. kr. namestnik baron Kübeck, dež. glavar grof Wurmbrandt itd. so se vdeležili te slovesnosti, mi pa želimo, naj postane nova železnica na srečo tamošnjega in sploh slov. ljudstva.

(Skala) se je v petek jutro utrgala nad železnico pri Trbovljah ter je zasipala železnico za toliko, da je imelo več vlakov, ki gredó ondi dopoludne, nekaj ur zakasnenja. Druge nesreče pa ni bilo.

(Selitev.) Kakor se poroča v liberalnih listih, pride g. Fr. baron Mac Newin O' Kelly, c. kr. okrajni glavar v Ljutomeru, na enako mesto v Celovec, v Ljutomer pa na njegovo mesto H. grof Attems, doslej v c. kr. notranjem ministerstvu na Dunaji.

(Trgatev.) V tem tednu se vrši že skorej po vseh goricah na Štajarskem trgatev in hvalijo se letos po dolgih letih gospodarji prvo krat, da je kapljica dobra, toda vsem je je skorej premalo. Mošt ima od 18 do 22 % sladkorja, prodaja pa se že od 80 do 120 gld. štrtinjak; v boljih goricah pa še je cena višja.

(Sitnoba.) V Celji imajo sitnobo z mesarji, ker prodajajo le ti meso drago, po 50 do 56 kr. kilo govedine. Ljudje, ki pridejo na sejme, ne vedo, čemu je mesu tako visoka cena, ko cena živini ni visoka. Mesarjem se zdi pa vendar-le tolika, da ne morejo dati mesa za nižjo ceno.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda za Braslovče vabi vse p. n. ude in prijatelje družba sv. Cirila in Metoda na svoj občni zbor in veselico, koja se vrši v nedeljo, dne 19. t. m. v gostilni g. Franc Brišnika v Braslovčah, začetek ob 3. uri popoldne s vsporedom: I. Zborovanje: 1. Slavnostni govor; 2. Pobiranje letnine in upisovanje novih udov; 3. Volitev novega odbora; 4. Prodaja družbenih knjig; 5. Prosti nasveti. II. Veselica: 1. Petje; 2. „Sodard“ šaljivi govor; 3. Petje; 4. „Ubogi Alojz“ predstava; 5. Petje. K veselici je ustopenine 20 kr. za neude. Načelnštvo.

(Oskrbovalna vzprejetišča.) S postavo gledé na oskrbovalna vzprejetišča so se v dež. zboru v Gradci prenašli ter so na večih mestih jih ustanovili, ali sedaj se je izpoznalo, da jih tam ni treba. V zadnjem času so zato jih zaprli v Krieglachu in Stanzu v srednjem Štajarji.

(Roparstvo.) V unem tednu je hlapec France Časel pri Rečici neko starko M. Seničar prijel na poti iz cerkve ter jo vlekel v bližnji gozd. Tam jo je na pol ubil, zatem pa ji je vzel grudico sladkorja, ki ga je reva bila v Rečici kupila.

(Imenovanje.) Č. g. France Dovnik, profesor bogoslovja in podvodja v kn. šk. duhovnišči v Mariboru, je dobil župnijo v Gornjem gradu ter je postal ob enem dekan Gornjegraške dekanije. Č. g. Martin Matek, zač. profesor bogoslovja in doktor kan. prava, postal je podvodja in č. g. Alojzij Meško, doktorand bogoslovja in korni vikar stolne cerkve, zač. profesor pravoslovja v kn. šk. duhovnišči v Mariboru.

(Nesreča.) Včeraj je 18letni delavec Ferdo Binder na koroškem kolodvoru v Mariboru pri skopčanju vagonov ponesrečil ter je bil pri priči mrtev.

(Vozni red) na železnici iz Spielfelda prek Radgone v Ljutomer je ta-le: Iz Spielfelda odhaja ob 7. uri 30 min. zjutraj in ob 2. uri 3 min. popoldne do Ljutomera. Iz Ljutomera ob 8. uri 5 min. zjutraj in ob 2. uri 25 min. do Spielfelda. Iz Radgone odhaja vlak v Ljubnem ob 6. uri 10 min.

(Dež. hiralnica.) V soboto, dne 11. oktobra so dež. hiralnico v Vojniku dozidali do strehe in bila je vsled tega tudi neka veselica za delalce, pa tudi za gospodo.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Lj. Hudovernik, kaplan v Celji, pride za I. kornega vikarja stolne cerkve v Mariboru. Č. g. Anton Rančigaj, pridigar cerkve M. Device v Celji, je postal II. kaplan in č. g. Jože Atteneder, III. kaplan v Celji, pridigar cerkve M. Device v Celji. Č. g. Janez Krančič, kaplan v Grižah, pride za III. kaplana v Celje in č. g. Alojzij Arzenšek, provisor v Gornjem gradu, za kaplana v Grižah.

Razglas.

Posojilnica v Mariboru podeli za šolsko leto 1890/1891 iz ustanove rajnega gospoda Franca Rapoca trem visokošolcem podpore, vsako v znesku 150 gld. a. v. Pravico do teh podpor imajo dijaki slovenske narodnosti, posebnost iz Mariborskega in Šoštanjkega okraja.

Prošnje za podpore, obložene s krstnimi listi, s spričevali uboštva, s spričevali o skušnjah in z indeksi vložijo naj se pri Posojilnici v Mariboru do 1. novembra t. l.

V prošnji naj se tudi omeni, uživa li prosilec vže od drugod kako podporo in v katerem znesku.

V Mariboru, dne 1. oktobra 1890.

Ravnateljstvo:

Dr. B. Glančnik.

Zahvala.

Javimo, da je g. N. Kozar, dobila od banke „Slavije“ izredno odškodnino, do katere ni imela nijedne pravice. Poškodovanka se slovanski zavarovalnici iskreno zahvaljuje za ljubezen in našega potovalnega zastopnika gosp. Vakaja toplo priporoča Slovencem, obilno se zavarujte pri „Slaviji!“ Svoji k svojim!

Trstenik, dne 13. oktobra 1890.

Franc Fekonja. Neža Kozar.

Ferd. Kapfer, obč. predstojnik.

Dražba cerkvenega vina

pri sv. Antonu v Slov. gor. bode dne 27. oktobra ob 9. uri predpoldne, dražba letošnjega sladkega cerkvenega vina.